



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

13. De hospitalitate S. Gregorij quodque liberalitate sua in pauperes
meruerit à Deo peruehi ad summum sacerdotium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

sepulchra sit miraculum, quod nulli cedit ex
 in, quæ vnquam facta sunt mirabilia. Nam cū
 et deponendus in æde oratoria admirabi-
 lum operum effectoris Tychonis, in quadam
 copla, in qua erant condita duo corpora Epi-
 scoporum, videre licebat hæc duo corpora
 mortua veluti animata, tribuere cultum bea-
 to corpori. Nam à se inuicem seiuncta, id me-
 ditum accipiunt.

Ex lib. 2. cap. 22. *vita S. Gregorij Magni, edita à Ioã-
 ne diacono Romano, qui claruit anno Domini
 872. habetur in Laurentio Surio 12. Martij. De
 hospitalitate S. Gregorij, quodq; liberalitate sua
 in pauperes, meruerit à Deo peruebi ad summum
 sacerdotium.*

CAP. XIII.

Tantæ hospitalitatis Gregorius in ipso
 etiam patriarchio permansit, vt exceptis
 his quos tam per diuersas regiones, quam Ro-
 mæ quoque Longobardorum perfidiæ gla-
 dios fugientes, Ecclesiæ stipe misericorditer
 nutrebat, quotidie ad mensam suam peregrini-
 nos quoslibet inuitaret, (*Vide eim Homcl. 88. in
 Euangel.*) inter quos die quadam vnus accel-
 sit, in cuius manibus dum ipse ex humilitatis
 ministerio aquam fundere vellet, conuersus
 viceum accepit: sed repente eum, in cuius
 manibus fundere voluerat, inuenire non
 potuit. Cumque hoc factum secum mira-
 retur, eadem nocte Dominus per visionem
 dixit:

dixit: Cæteris diebus me in membris me-
hesterno autem die me in memetipso iul-
pisti.

Alto quoque tempore idem Gregorius
iuxta consuetudinem suam præcepit sacellarium
ut duodecim peregrinos ad prandium invita-
ret. Qui pergens, iussa complevit, ceteros ad
mensam pariter ordinavit. Dum autem ibi
discumberent, intuens Papa, tredecim nume-
ravit. Et accessito sacellario, cui contra iussa
nem suam, tertiumdecimū invitare præce-
pserit, inquisivit, ille obstupefactus, comen-
tes pergrinos curiosius numeravit, & duo-
decim solos inueniens, veluti securus repen-
dit: Crede mihi, honorabilis pater, non sum
duodecim sicut ipse iussisti. Ergo dixit
sapius duodecim identidem numerare, &
tertiumdecimū, quem solus Papa videre
terat, non videret animadvertens spiritum
ter Gregorius, virum propius discumbentem
volens crebro conuere, & nunc adole-
tem, nunc verò se vetulum veneranda quadam
canicie simulare, finito conuiuio, duodecim
quidem abire permisit, tertiumdecimū ve-
rò manu suscipiens, in cubiculum suum iu-
xit, vehementer adiurans, ut ei se nomine
suum simpliciter prodere dignaretur. Qui re-
spondens, dixit: Et cur interrogas de nomine
meo, quod est mirabile? Veruntamen scito me
moria recognoscens, quia ego sum naufragus

CRAR.
 embis me
 ceptis sub
 Gregorius
 pit sacellari
 idium mite
 uit, colque ad
 autem un
 edecim nume
 contra rube
 tare praebe
 tus, conu
 raui, & do
 curus reg
 er, nō sum
 dū cōstitū
 umere: u
 apā videt
 spiritū
 scum bene
 anc adole
 āda quā
 jo, duodec
 de cūm re
 m suum mō
 se nome
 retur Quo
 de nome
 iū feto me
 m naufrag
 u
 He, qui quondam veni ad te, quando scribe-
 bas in cella monasterij tui ad clinum Scauri,
 cui dedisti duodecim nummismata & argen-
 team scutellā, quam tibi miserat cum infusis
 leguminibus beata Syluia mater tua. Et hoc
 tibi pro certo sit cognitum, quia ab illo die,
 quo mihi hæc hilari animo tribuisti, destina-
 te dominus fieri Præsulem sanctæ suæ Ec-
 clesiæ, pro qua & proprium sanguinem fudit,
 velle te successorem atq; vicarium Aposto-
 licum principis Petri. cuius virtutem imita-
 tus es, cū substantias offerentiū diuideret, pro
 ut cuiq; opus erat. (Act. 2. & 4.) Hęc audiens
 Gregorius, dixit, Et tu quomodo nosti, quod
 tunc me Dominus præesse sanctæ suæ Ecclesiæ
 destinari? At ille inquit: Quoniam ego Ange-
 lus eius sum, & tunc ab eo ad tuum inquiren-
 dum propositum destinatus. Tunc Gregorius,
 quia nondum manifestum viderat Angelum,
 profus expauit, sibiq; hunc taliter dicentem
 audiuit: Ne timeas, neque formides. Ecce e-
 nim remisit me Dominus, vt sim tibi custos,
 quandiu fueris in isto mortali sæculo? quate-
 nus quamecunq; rem petieris, per me apud
 eum fiducialiter valeas impetrare. Ille d Gre-
 gorius in faciem suam corruit, dicens: Si pro-
 pter pusillum meæ paruitatis munusculum
 tanta mihi retribuit omnipotentissimus Do-
 minus, vt & Pontificem me sanctæ suæ Ecclē-
 siæ faceret, & custodem mihi suum Ange-
 lum

lum deputaret: quanta partem mihi restitui,
in præceptis eius totis viribus permanens,
ra studuero de pluribus erogare?

Igitur incipiens tanta largior esse de collatione
temporali commodo, quantum certior de re-
cipiendo præmio sempiterno, cunctorum pa-
trimoniorum præmiorumq; reditus, et Ge-
lasiano Polythyacho, cuius nimirum studio-
simus videbatur pedissequus, ad arant, et
que pensionibus in auro argentoq; collatione
milibus ordinibus Ecclesiasticis, vel palatii,
monasteriis, Ecclesijs, cœmiterijs, diaconis
xenodochijs, vrbanis, vel suburbanis, quorū
lidi quater in anno distribuerentur, Pasche
licet, Natali Apostolorum, Natali sancti An-
dree, natalitioq; suo Polythyachum, quo
atenus erogantur, indixit.

Extra quos, primo Dominicæ resurrex-
nis diluculo, in basilica quondam doctissimi
Papæ Vigiliij, iuxta quam consuetudinaliter
habitabat, ad impertiendum pacis osculum re-
sidents, cunctis Episcopis, prebyteris, diaconis
nibus, alijsq; axiomaticis, aureus erogabat. Na-
tali verò Apostolorum vel suo, mixtos so-
lidos offerens, peregrinis nihilominus reli-
menta donabat.

Omnibus omninò Kalendis, pauperibus
generaliter easdem species, quæ congeriebantur
ex reditibus, erogabat. Et suo tempore suo
mentum, suo vinum, suo caseum, suo legumina,

ardum, suo manducabilia animalia, suo
pices, vel oleum, paterfamilias Domini, dif-
ferentissime diuidebar. Pigmenta verò alibi que
decentiora commercia primoribus honora-
batur offerebat, ita vt nihil aliud, quàm com-
muna quædam horrea, communis putaretur
Ecclesia.

Tibus millibus ancillis Dei, quas Græci
ægypticas vocant, quindecim libras auri pro
quæternijs dedit, eisque quotidianis stipen-
dis octoginta libras animaliter conferebat.
(*vide lib. 8. Epist. 1. 87.*) De quibus Theoctisto
aricio scribens; Harum, inquit, talis vita est,
que in tantum lachrymis & abstinentia di-
uitiæ, vt credamus quia si ipsæ non essent,
nullus nostrum iam per tot annos in loco
sociabisset inter Longobardorum gladios
perisset.

Quotidianis quibusque diebus per omni-
am regionum vicos vel compita, infirmis seu
qualibet corporis parte debilibus, coacta sti-
pendia per constitutos veredarios emittebat.
Secundioribus verò antequam ipse cibum
aperet, à mensa sua benedictionis Apostoli-
ce ostiatim dirigere curabat scutellam: ita vt
neminem prorsus exciperet misericordissimi
prouolentia prouisoris, quem ad finem tra-
xerat omnipotentis cognitio creatoris.

Horum dum quendam pauperem in angu-
stia Audronarum recessibus à vespillonibus
inuen-

inueniri mortuum contigisset, assumans eum
stipis inopia perijsse, ita per aliquot dies, re-
ditur, à missarum celebratione vocando in
status est, tamquam si eum proprijs manibus
(quod dictu nefas est) peremisset.

Exstat vsque hodie in sacratissimo Latera-
nensis palatii scrinio, huius confectum tem-
poribus chartaceum prae grande volumen, in
quo communis sexus cunctarum aetatum et
professionum nomina, tam Romae, quam per
suburbana ciuitatesve vicinas, necnon longin-
quas vrbes degentium, cum suis cognomi-
bus, temporibus, & remunerationibus expre-
sius continentur.

*Christianus Massæus libr. 16. Chronicorum. De Carolo
Flandriae comitis & martyris admiranda in po-
peres liberalitate, martyrio & miraculis confectum.*

CAP. XIV.

ANNO 1123. asperissima fuit hyems, Iun-
gerent arciores, & imbribus sata perirent. Scel-
ta fames intolerabilis in Gallia ferme diebus.
Quo nobilis illius Caroli Flandriae comitis li-
beralitas admiranda patebat: qui quotiescu-
mque petenti panem integrum dari fecit: non ve-
semel apud Ipram vna hora octingenti pau-
peres totidem panes acceperint: Praeterea con-
suetudo illi fuit, omnibus ferijs sextis tredecim
pauperibus, tredecim tunicas, tot paruos
calceorum, tot subuculas lineas largiri, Ipse